

følge af de ændrede fripladsregler, og hvoraf kommunerne bærer ca. 6 og staten ca. 14 mill. kr., er behæftet med en vis usikkerhed på baggrund af, at fripladsudgifterne ikke indgår i statens eller kommunernes budgetter med særskilte bevillinger.

I forhold til de oprindelig anslåede merudgifter på ca. 8,5 mill. kr. betyder det foreliggende udgiftsskøn isoleret set ikke nogen væsentlig forskydning af finanslovsbevillingen til kommunernes børneværnsudgifter, hvorved bemærkes, at der tillige må tages hensyn til, at ændringerne i betalingsreglerne må antages at medføre besparelser med hensyn til udgifter til de egentlige støtteforanstaltninger i henhold til børneforsorgslovens kapitel 4.

Udvalgets spørgsmål 6:

Kan det på basis af oplysninger fra repræsentativt udvalgte børneinstitutioner oplyses, om forhøjelsen af taksterne pr. 1. april 1971 har ført til udmeldelse af børn? Om muligt bedes det i konklusionen anført, inden for hvilke geografiske områder en sådan tendens har gjort sig gældende.

Ministerens svar:

Der henvises til svaret på spørgsmål 5. Af bilag 2, side 3, fremgår, at der i perioden fra januar til oktober 1971 er udmeldt i alt 410 børn fra 19 institutioner (14 børnehaver og 5 fritidshjem). Heraf begrundes 21 udmeldelser med takststigningen. Der er ikke tale om nogen typisk geografisk fordeling af dette yderst beskedne antal børn.

Udvalgets spørgsmål 7:

Giver de nugældende retningslinier for tildeling af hel eller delvis friplads efter socialministerens opfattelse administrative vanskeligheder?

Ministerens svar:

De forhold, der især har voldt problemer, er spørgsmålet om bevilling af friplads med tilbagevirkende kraft og spørgsmålet om tilbagebetaling af for høje eller uberettigede tildelte friplads.

Spørgsmålene har været drøftet i børne- og ungdomsforsorgens pædagogiske og økonomiske nævn og er taget op til overvejelse i socialministeriet med henblik på udformning

af det cirkulære, der agtes udsendt i forbindelse med lovforslagets vedtagelse.

Udvalgets spørgsmål 8:

Finder ministeren, at de i svaret på spørgsmål 7 nævnte administrative vanskeligheder ville kunne fjernes, såfremt bestemmelsen om obligatorisk fripladsydelse bortfaldt?

Ministerens svar:

Det må antages, at ophævelsen af bestemmelsen om obligatorisk bevilling af friplads i et vist omfang vil lette administrationen af fripladsreglerne, da spørgsmålet her ved overlades til kommunernes friere skøn. I denne forbindelse kan nævnes, at en kommune over for socialstyrelsen har udtalt, at socialkontoret i disse sager ofte kommer til at arbejde med økonomiske relationer, som er uvante og vanskelige at behandle.

Uanset de omhandlede administrative vanskeligheder finder socialstyrelsen, at reglerne obligatoriske karakter er et så vigtigt led i sikringen af reglerne sociale funktion, at det må foretrækkes, at den obligatoriske ydelse af friplads bibeholdes. Socialministeriet er enig heri.

Udvalgets spørgsmål 9:

Det bedes ved eksempler fra et antal daginstitutioner fra forskellige dele af landet belyst, hvor meget den samlede forhøjelse af forældrebetalingen pr. 1. april 1971 androg for indtægter over 50.000 kr., og hvor stor nedsættelsen vil blive ved det nu fremsatte lovforslag for denne indtægtsgruppe. Tilsvarende belysning ved taleksempler udbedes for indtægtsgrupperne 20.000-30.000 kr., 30.000-40.000 kr. og 40.000-50.000 kr.

Ministerens svar:

En af socialstyrelsen foretaget undersøgelse af stigningen i taksterne pr. 1. april 1971 i et antal selvejende vuggestuer og børnehaver beliggende i forskellige dele af landet viser, at den almindeligste takst før 1. april 1971 i vuggestuerne udgjorde mellem 240 kr. og 300 kr. pr. måned, i børnehaverne varierede taksterne i almindelighed mellem 120 kr. og 160 kr. pr. måned. Den hyppigste stigning var omkring 40 pct. i